

I
II
III
IV
V
VI
VII
VIII
IX
X
XI
XII
XIII
XIV
XV
XVI
XVII

45. XLVI.

CARMINA GRATVLATORIA

AD

Præstantiss. & doctiss. virum

Dn. DAVIDEM WEN-

NEMEYERUM ASCANIEN-

SEM, CVM IN ILLVSTRI ET

CELEBERRIMA SERENISS. ELECT.

PALATINI AD NICRVN

ACADEMIA

summos in U. J. titulos & honores
consequeretur,

Idibus Novembris, Anno 1604.

Scripta à popularibus.

HEIDELBERGAE,

E Typographeio Iohannis Lancelloti.

46.

4. VII.

CAROLINA GRATULATORIA

N. 2

Präsident. C. G. G. G.

M. DAVIDEM WEN

MEMBERIUM ASSOCIATION

SEM. CVM IN ILLESTRIT ET

RECTORIBUS SENATIBUS

RECTORIBUS SENATIBUS

ACADEMIA

In honore H. J. Nicolai & honoris

liber. Venerabilis Anno 1804

Sequitur postulatione

ALICE COOPER

Typographia...

Oda.

FAVETE LINGVIS! *semper erunt meo*
Novembris fœdus carmine nobiles:
Cum gaudiis dudum cupitis
Ritè mihi licuit frui sci:
Vt Myrtili et in mœnibus in sacris
 COR illud almae Pallados, inclytus
Antistes Astræ, leporum
NEBELIVS pater elegantum,
Maectaret altae laudis adorea
Te, docte David: non sine calculo
Suffragiorum luculento
Conspicui Themidis Senatùs.
Hæc sunt bonarum præmia frontium,
Hæc sunt laborum munera fortium:
Quæ sponte cultores fideles
Passibus assiduis sequuntur,
Vivacioris quos vigor ingeni
Dudum labori consecrat improbo:

A a

Nec

4

Nec luce partes integellas
Demere de solida verentur;
Quin ad statutum pergere tramitem
Pergant, & Albo furis amabili
Nomenq; virtutemq; veram,
Insinuent vigili labore.
O quàm decorum est, artibus imbui,
Rudisq; vulgi catibus eximi!
Qui, glaucomam quò pellat, ipsas
Naviget Anticyras oportet.
Ars nostra cælo nomina transvehit
Et mortis atra legibus eripit:
Nec corpus & nomen sepulchro
Obruta deliteant in uno.
Ars à susurro libera livido
Intaminatis fulget honoribus:
Ars clarat omnes, atq; vilem
Transit humum potiore nisu.
Hunc ergo letus candidulo diem
Signa lapillo: dum tibi laurea,
Amice, confertur Themistos,
Digna tuis animis & ausis.
Te servet oro cunctipotens Herus,
Cæptumq; dextrâ sospite sospitet,

Ne

Ne condecenti fortè turbans
Mens sine legeruat malignè.
Imò Jehovâ dante tibi cadant
Felice cursu, quæ modò suscipis,
Et sortiantur cuncta sinem
Pectoris ex adytis petitum.
Quod restat, oro, quæ tibi munera
Mitto, benigna fronte cape sesto:
Et comproba bonus, boniq;
Consule signa animi fidelis.

Tob. Hervvigijs, Servestâ-Anhaltinus
P. C.

A L I V D.

QVI superare cupit Parnassi culmina celsi,
Præmia virtutum trutinâ pendentia cuiq;
Iustâ, qui que cupit transacti posse laboris
Esse memor, læto proventu ritè beatus:
Huic animo veniet firmo toleranda laboris
Durities; stadio celeri pede currat in arcto,
Anfractus variæ vitæ que libidinis omnes,
Adversis lætus ventis, trepidus que secundis.
O ter & ulterius felix, ô prospera fata
Hoc genuere Caput, cui tales vincere casus,

A 3

Cui

6
Cui virtus stadium dedit hoc excurrere durū!
Huic honor, huic decus est, huic gloria, fama,
triumphus,

Quid? Quod idem Lauri diademate cingit
Apollo?

Contigit ecce tibi, David, sudore laboris
Hic finis, celso quia celsi vertice montis
Despicias inferiūs lætā jam mente procellas.
Ergō tuis dabitur meritis mercedis abundē.
En etenim Musæ properant apponere laudes
Magnas ingenti studio Zeloq; petitas.
Sume tibi summis gradibus summa ista talēti
Pondera quæsi: Magnorum quippe laborū
Præmia magna decet statui, sic postulat ordo.
Turba Novenarum tibi plaudit, plaudit & o-
mnis

Consultū cœtus, Io Io Nicri accinit unda!
Patria miratur, gaudetque Ascania dives,
Gaudia mille tuo mentem penetrare parenti
Certū est, tam docto Christi fidoq; ministro.
Eloquar an sileam? Quæ cepi gaudia mente
In tria prorumpūt verba hos claudētia versus:
Sic optata tuo semper fortuna labori,
Sic faveant puppi portus, ventiq; secundi,
Hactenus ut fueras cunctis feliciter usus.

Gallus Trolmerus B.

Anhaltinus F.

ALIVD.

A L I V D.

Fortia facta canant alii, fœtosque triumphis
 Heroas; quorumque truci sacra nomina Marti,
 Seu Rullos, seu Scipiadas forteisve Metellos:
 Aut quib. adversos hosti defigere nervos
 Est animus: fas esto aliis, redimire corymbis
 Timpora clara ducum famamq. extendere versu.
 Mens aliud suadet, nostrisq. haud abnuvit ausis
 Phœbus, quò tecum latos, doctissime DAVID,
 Ingeminem plausus, exantlatosq. labores
 Mæoniis coner chartis proferre paratus.
 Nam quæ te pietas, quæ te fortuna, fidesque
 Toverit, aut quanto sinuosa volumina Iuris
 Iudicio, quanto Leges sudore fragosas
 Texueris, scopulis dubiorum ereptus ab arctis:
 Testis erit, quemcunque vides: Testabitur illud
 Nobile Sorabum studium famâq. lycæum,
 Quod primum Themidi Genioq. dicare probato
 Hospitium visum fuerat: Testantur & ipsum
 Leucorea suggesta schola, quæ sepe petebas
 Doctus, & abstersâ legum rubigine, verus
 Inde tibi sensus patuit: Quid scilicet ipsa
 Rostra probent, ususq. velit patritus & aula.
 Testis & his FORSTERIADES, fax incluta Pindi
 Cui, quoties leges detorta que jura referret,
 Aures cura tibi vigilans præbere politas
 Quò non laudis amor penetras, studiumq. videndi?
 Te nec cura, labor, nec in hospita caucasa terrent.
 Scilicet hoc percussus (agris orâq. relictâ
 Saxonis, & faustis spicis Hermoque Toringis.)
 Molemque & montes Cattum transcendis anhelos.
 Tandem ita Martis adispyrgum, quem rara Themistos

8

*Gloria VULTEIVS famâ super aethera notum
Reddit, & Arctoo GEDDAEVS cognitus orbi.*

*Horum ubi per multos à voce pependerit annos:
En te clara vocat Myrtis, te clara virorum
Fama rapit Cattis: seu clari clara NEBELI
Siue sit HOFFMANNI, quorum nomenq; decusq;
Aurea perpetua decorabit adorea laudis,
Cynthia dum radiis Phæbe persparserit orbem.
O sacer! ô felix operum, ceptique laboris
WENDMEIERE dies! quo primum vectus adoras
Nec caridum, quo te simul ipsum exceperit ipsa
Iusticia consulta Themis, Peithusque, ministrans,
Hospitio, lingua moderamina, munera fandi.*

*Heu! quoties, quoties te pulpita docta terentem,
Excussus legum nodis, variis que remotis
Glossarum latebris, vidit Pataræus Apollo,
Obstupuit primo aspectu: Dehinc talia fatur.*

*Quanam, te juvenum! qua te carissime Nate,
Thespiadum, aut quis amor ferre & superare coegit
Tot mala, tot cursus, per & in via & avia syrtis,
Tot curas, tot & insomnes perducere nocteis.
Hos tibi ne frustra sumtos crede esse labores,
Cum iam parta quies: neque enim Iovenata recusat
Tempora vinciturus quin sis parnaßide Lauru,
Lauru quam Virtus, non grata pecunia donat.*

*Vix effatus erat Clarius, rata vota fidesque
Facta, nec in vanas abierunt fracta procellas.
Rumor it, & totam sermonibus occupat urbem,
Irrumpens animos iuvenum, affulsisse ferentem
Præmia digna suis lucem cultoribus, ipsa
Os humerosque Deo simili, properante trophæa
Distribuenda Themis dignis & iura professis.*

Huic quis non merito te censu inferre paratum,

Appro-

9

Approbet, in cathedram famâ dum scandis arvitam,
Delatos referens titulos in utroque supremos
Iure, nec immeritò Tyrios de more colores
Pilleoli: Qualis, quâ quondam tempora in ostro
Punico Aronis cinctâ & de vincâ Tiara.
En tibi summus honor decernitur, en quoque virgo
Inviolata Themis tibi desponsata, Fidesq;
Vertice sub claro Iuris, pro more vetusta
Sceptra Academia, fascesque gerente Senatus
NEBELIO: aeternum cuius meminisse iuvabit.
Atque ita speratâ lauru votisq; potitus:
Omnia felici cursu faustoque feruntur
Omine: Tota tuis Academia surgit honorum
Auspiciis, ludisq; vias plausuque frementes
Conspicio, ingeminant plausum notique propinquire
Et queis curat ui. Quin, quantum pampinus ulmo
Gaudet, & Idalio rosa Campo, lilia prato,
Botrus Aminæo nemore, alnus amaracus horto:
Tantum etiam te rostra forum, Respublica tantum
Te colet, & multis doctorem adhibebit amatum
Dicere iura viris, trutinâq; expendere causas.
Heu quantâ pariter venerandum etate parentem,
Praeconem IOVAE fidum, fidumq; ministrum,
Leticia exhilaras: Huic firma columna senectæ
Solutus eris; Quantum matri Solamen haberis;
Tanta nec Euterpe, lyra nec Berecynthia tanta
Gaudia protulerit, quamvis cantaret Iopas,
Aut iteraret avis Pandione nata querelas.
Quòrapior, fusum nodasq; solvere lina
Tempus adest. finemque mihi tua facta canendi
Melpomene statuit: Nihil est transcurrere metam.
Salve igitur legum Doctor clarissime, Salve,
Atque via & vita felicibus utere velis,

A S

Quo

*Quo cursum usq; tibi faustum dabit Atropos ævi.
 I decus Astræa, patriosque revise penates
 Providus: Utq; schola, Respublica, rostra, forumq;
 Te per in orbe, stude, Christo duce & auspice Christo,
 Exurgant patrio, Sic olim vivida virtus,
 Sic tua pervenient ad seros fata nepotes.*

Cyriacus Herdesianus Bernb.
 Anhalt.

A L I V D.

Virtus alma parens, colenda virtus;
 Veræ exactior eruditiorque
 Artis copia, conditur tenebris,
 Obscuris latet involuta fibris,
 Radicesque agit improbo labore
 Rimandas. Etenim I E H O V A noster,
 Cùm non desidias, nec otia ulli
 Luxu marcida, nec soporem inertem
 Permittens hominum, labore quodvis,
 Pro lapsi generis (malam) ruinâ,
 Quodvis vendiderit labore donum:
 Quisnam quis dubio feratur, ante
 Virtutis bona providè I E H O V A M
 Sudorem posuisse, & arduam illuc
 Callem, sentibus undique esse plenam?
 At petrosa ubi viceris; decenter
 Ad supremum ubi veneris cacumen,
 Vi jam fit via, quæ molesta primùm.
 Fructus parturit exhibetque fructus

II

Pro radicibus optimos amaris.

Sic non, felle suo refertus, à te

WENNEMEIERE, labor molestus atque:

Sudor abfuit, usquedum fideli

Darum strenuè iter, gravique curâ

Emensus, decus, inclytos honores

Luce hâc, præmia & ampla sat tulisti.

Restat nil nisi gloriam I E H O V A E

Vt veram tribuas, eique totum

Acceptum referas, quod impetraisti:

Vtariisque piè in tui salutem,

Vtari quoque proximi in salutem:

Sic cum laude vegens eris, dabitque

Majus, quàm quod habes, I E H O V A noster.

*Bernhardus Frencelius Bern-
burgensis Anhaltinus.*

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several lines and is significantly faded and obscured by water damage and staining.

Be 231

8

Di.

ULB Halle 3
002 690 756

5b.

VD77

B.I.G.

Farbkarte #13

LVI.

VLATORIA

tiß. virum

M WEN-

SCANIEN-

LVSTRI ET

NISS. ELECT.

ICRVM

A

os & honores

ur,

Anno 1604.

ibus.

AE,

Lancelloti.

48

46.

